

paa dem vil, paa Grund af det ringe Tilbud, ifølge de almindelige oeconomicke Love stige i en overordentlig Grad; og det er saa meget mere haardt for de Paagjældende, som man kun har givet dem en meget kort Frist, nemlig ikke engang en Frist af en Maaned, idet det i denne krigsministerielle Bekjendtgjørelse af 4de Marts siges, at man kun inbtill den 1ste April kan frigjøre sig ved Vilkaarbytning. Jeg har ogsaa allerede ved flere Klager bragt i Erfaring, at denne Bestemmelse virkelig haardt rammer forskjelligte Værnepligtige, som i fuldkommen berettiget Tillid til, at man i Henshold til Hærlovens § 7 vilde give dem Respit til Udgangen af 1869, ikke have draget Omfarg for at frigjøre sig for Tjenesten og nu vilde see sig affaarne derfra.

Jeg beklager meget, at den høitærede Krigsminister ikke er tilstede, da jeg saa vilde have opfordret ham til at gjøre, hvad han kunde, for at bøde paa den Bestemmelse; om han end ikke vilde finde sig foranlediget til fuldstændig at kalde den tilbage, hvad jeg naturligvis helst seer, vilde jeg dog opfordre ham til i alt Fald at give en noget længere Henstand. Jeg vil haabe, at han, hvis nu Thingets Afstemning gaaer i den Retning at udstemme det 3die Stykke af § 60, deri vil see, hvilken Vægt Thinget lægger paa, at man nu ikke gaaer hen og forandrer det, som man vedtog ifjor, og betager de Paagjældende den korte Henstand, som man der gav dem. Vi ere jo beredvillige gaaet ind paa for Fremtiden at høre af Stilling. Det var et stort Skridt, vi der gjorde, baade i Hærens og Righedens Interesse, men man skal, forekommer det mig, ikke føre det videre ved endog at fjerne den ringe Henstand, man gav. Under alle Omstændigheder maa jeg sige, at jeg endda meget hellere vilde gaae ind paa denne Bestemmelse i det 3die Stykke af § 60, end jeg vilde see den krigsministerielle Kundgjørelse fremdeles at blive ved at gjælde, og jeg vil derfor paa det Stærkeste bede den høitærede Justitsminister om at conferere med sin ærede Collega, om det ikke skulde være muligt i den Henseende at foretage en Rettelse.

Justitsministeren: Jeg maa ligesom den ærede Taler beklage, at min høitærede

Collega ikke er tilstede, thi han kunde ganske vist paa en langt mere fyldestgjørende Maade end jeg besvare disse Spørgsmaal. Smidlertid finder jeg mig dog foranlediget til paa min Collegas Vegne at takke den ærede Taler, fordi han samtidsigt med sine Udtalelser, som det forekommer mig, selv tillige har borttaget det Grundlag, hvorpaa han støttede sine Forbringinger. Den ærede Taler opstillede et heelt nyt Begreb eller et mig idetmindste heelt ubekendt Begreb af, hvad han kaldte administrativ Ret. Jeg kjender den Ret, der hidrører fra Love og Sædvaner, men ikke nogen administrativ Ret. Det forekommer mig, at den Paragraph i den nuværende Værnepligtslov af 2den Marts, som den ærede Taler citerede, nemlig § 29, indeholder fuldstændigt Hjemmel for Krigsministeren til at fraraabe de tidligere af ham givne Bestemmelser med Hensyn til Stillingen, men det er en Selvsølge, at jeg skal gjøre ham opmærksom paa de Udtalelser, som her ere faldne. Særligt maa det være mig tilladt i Forbindelse hermed at fremhæve et Beviis paa, hvor loyalt Krigsministeren har holdt de Afstaler, der ifjor fandt Sted ved Hærlovens Vedtagelse. Jeg sigter herved til Bestemmelsen i § 40 om Afkortningen for den Tid, de Værnepligtige have ligget inde for Uddannelsens Skyld. Det er vistnok ikke uden Grund, at man nærer Betænkelighed for, at man ved denne Bestemmelse maastee vilde komme til at savne det fornødne Mandstab i Forstærkningen, men min ærede Collega har meent, at han skulde at fastholde det, som saa nyligt var vedtaget, og det er selvfølgelig ifølge Conference med ham, at Lovudkastet er blevet affattet saaledes, som det er steet. Smidlertid erkjender jeg, at Betænkelighederne ere formindskede ved det Endringsforslag, som Udvalget har stillet om, at Ingen maa udslettes af Røgderrullen forinden sit 30te Røgderrullear. Skulde der derimod i Repræsentationen vise sig en Tilbøielighed til ikke at fastholde det, som i dette Punkt er vedtaget ved Hærloven, er det en Selvsfølge, at det vil være Regjeringen kjær; men jeg bemærker dette kun for overfor de temmelig stærke Udtalelser af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) at fremhæve min Collegas Loyaltet. Ligesom jeg iforgaars fuld-